

JÓK A LEGJOBBAK KÖZÜL

Sződi Sándor (IFKA - Iparfejlesztési Közhasznú Nonprofit Kft. minőségszakértő)

„Abban hiszek, hogy az értékteremtés középpontjában az ember áll, és hogy az egyén elkötelezettségéből, motivációjából vezethető le egy közösség, egy vállalat sikere is.”

Kocsis Ernő

Riport Kocsis Ernővel

- *Légy szíves említsd meg eddig szakmai munkásságod számodra leginkább meghatározó állomásait!*
- Gépezsmérnök vagyok, rögtön az egyetem után kezdtem dolgozni a soproni Elzettnél, mint beérkező áru ellenőr. Később asszisztens lettem, ami annak idején meglehetősen szokatlan munkakör volt egy férfi számára, viszont így lehetőségem nyílt arra, hogy a lövői gyár építési munkálatainak koordinálásával is foglalkozzam. Miután Sopronból Lövőre költöztünk minőségügyi vezető lettem. Itt kötöttem barátságot az ISO rendszerekkel és az ISO 9000 Fórummal. Nem csak alanya voltam az auditoknak, hanem minőség- és környezetirányítási rendszereket is auditáltam. Közben a Műegyetemen elvégeztem a gazdasági mérnök szakot. 2003-ban kerültem ki az anyacégünkhöz Stuttgartba. Összesen három és fél évet dolgoztam a Roto két gyárában, szakmailag és főként a munkához való hozzáállást tekintve sokat tanultam, de mivel nagyon hiányzott már a család, és a sok utazás is megterhelővé vált, hazajöttem Lövőre. Először termelési majd logisztikai vezető lettem, 2010-től a lövői gyár ügyvezető igazgatójaként dolgozom.
A 28-adik évemet kezdtem ugyanazon a munkahelyen. Mindig szerettem azt, amit csinálok, mindenhol jól éreztem magam és mindig megpróbáltam a legjobbat kihozni az adott munkakörből. Abban hiszek, hogy az értékteremtés középpontjában az ember áll, és hogy az egyén elkötelezettségéből, motivációjából vezethető le egy közösség, egy vállalat sikere is.

- *Miként élte meg magyar Elzett vállalat Roto Frank AG általi privatizációját?*
- Mint az egyetemről frissen kikerült gyárban kezdő mérnök szájtátva hallgattam a németeket, hiszen bevallom, akkor még nem nagyon értettem őket. Mint ahogy azt sem érttem pontosan, ami velünk történik. Ám gyorsan megszerettem a kollégákat és velük együtt a gyárat, a többi jött magától.
- *Az anyacég németországi központjában is dolgoztál. Mi az, amit abból profitáltál és mit váltottál valóra honi környezetben?*
- Nehéz szívvel mentem ki és soha egy pillanatra sem merült fel bennem, hogy ott maradjak. A munkát és a kollégákat ott is gyorsan megszerettem, a német mentalitás nagyon bejött. Ott, ha valamit meg akartunk csinálni, a főnök mindig megkérdezte a véleményünket, és mindenki el is mondta, jót s rosszat egyaránt. Ebből aztán megszületett a döntés, amit mindenki teljes szívvel mindenkor és minden körülmények között képviselt. Mikor hazajöttem nálunk ez éppen fordítva volt. Ha a főnök megkérdezte, hogy ez csinálható-e, akkor mindenki bólogatott, azonban már a teremből kilépve elmagyarázta, hogy ez mekkora hülyeség és miért nem lehet megcsinálni. Ezt a kultúrát kellett és kell a mai napig gyúrni, hogy jól történjenek a dolgok.
- *Az ablakvasalat gyártás területén a világ élvonalához tartoztok. Innovációban is nagyon jók vagytok! Számos elismerésetek közül melyeket tartasz a legrangosabbnak?*
- Hát lehet, hogy ez furcsán hangzik majd, de számomra ez volt az egyik legkedvesebb és legfontosabb elismerés, ami a Kisalföldben apróhirdetesként jelent meg.
„Köszönjük Kocsis Ernő úr évértékelő és évnyitó beszédét. Örömmel hallgattuk emberközeli, érthető előadását. ...”
- *Több előadásodban hangsúlyoztad a humán erőforrások jelentőségét. A mintegy hatszáz fő magyar munkatárs motiválása komoly kihívást jelenthet a cég vezetésének. Milyen ösztönző rendszereket működtettek?*
- A legfontosabbnak említem a jó vezetőt. A jó vezetőnek feladata a dolgozói elkötelezettséget növelni. Ezt azonban nem kapjuk ingyen, nekünk is adnunk kell érte. Biztosan ismerik azt a szörnyű érzést, amikor valami jót és szépet tettek és nemhogy dicsértet nem kaptak, de senki észre sem vette. Alapvető emberi igény az adott és kapott elismerés, vágyunk a sikerre. A gyerek szárnyal a dicsérettől, de egy felnőtt is egészen másképp érkezik haza a munkából, ha ott értékelték és elismerték a tevékenységét. A siker ösztönzője a siker. Persze itt még sok a teendőnk, hogy mondatainkat ne úgy kezdjük, hogy „csak az a baj”, hanem úgy hogy „én azt javaslom” vagy „szerintem az a jó” tehát pozitívan és megoldás centrikusan.
- *A lövői Roto Elzett Certa Kft. Ipar 4.0 mintagyár lett. Azt gondolom ez igen nagy megtiszteltetés. Minek köszönhető mindez? Milyen digitális fejlesztésekre vagy a legbüszkébb?*
- Minden fejlesztésre büszke vagyok, egyszerűen rosszul érzem magam, ha nem történik semmi. A digitalizáció fejlesztése elengedhetetlen a versenyképesség fenntartásához. Azt szokták mondani, hogy minden vezető a maga HR-ese, én ezt megtoldom azzal, hogy minden vezető felelős a saját területének digitális fejlesztéséért. Nekem pedig az a feladatom, hogy ehhez a biztos hátteret teremtsék.

- *Minőség iránti elkötelezettséged példa értékű. A minőség és környezetirányítási szakértő, az auditor hogyan látja a minőség presztizsét? Mit jelent Neked a kiváló minőség?*
- Számomra a minőség az igényességet jelenti. Ha igényesek vagyunk magunkra, a környezetünkre, akkor igényesek vagyunk a munkánkra is. Ha bennünk van az igény, hogy amit csinálunk, azt jól csináljuk akkor lesz minőség. Ha lesz minőség, akkor elismerik a munkánkat. Ha elismerik a munkánkat nő a bizalom és ha bíznak bennünk, akkor tisztelni fognak. Ha bíznak bennünk és elismernek, akkor számít a véleményünk, vagyis magunk alakítjuk a sorsunkat, én ebben hiszek.
- *Az ISO 9000 Fórum elnökségétől 2016-ban „A MINŐSÉGÉRT EGYÉNI VÁNDORDÍJAT” kaptál. Hogyan hatott rád az elismerés?*

Kocsis Ernő a 2016. évi „A MINŐSÉGÉRT EGYÉNI VÁNDORDÍJAL”

- Nagyon meglepett, nem számítottam rá, csak mikor otthon nézegettem, tudatosult bennem, hogy mekkora megtiszteltetés ért. Nagyon hálás vagyok ezért a díjért!
- *2017. áprilisában az ISO 9000 Fórum Egyesület Elnöki Tanácsadó Testületet hozott létre, melynek tagja lettél. Az eltelt másfél évben mivel foglalkoztatok? Az ETT miként tudja az elnök és a Fórum munkáját segíteni?*
- Őszintén mondom, felnézek Andrásra. El nem tudom képzelni, hogy fér meg egy ekkora belső motor és egy hatalmas szív egy testben. Mi a testület, a külső szenzorok vagyunk, gyűjtjük, hozzuk az információkat, amiket aztán évente egyszer átadunk. András összegyűrja, feldolgozza és irányítja a Fórum munkáját. Cél, hogy haladjuk a korrall, úgy fejlődünk, hogy közben jól is érezzük magunkat. Az eredményt láthattuk és hallhattuk a szeptemberi konferencián.
- *Tudásodat hogyan tartod naprakészen? Miként lehet még tovább fejlődni?*
- Nem győzöm kapkodni a fejem annyi új dolog van. Nyitott szemmel járva, próbálom megismerni és megérteni az új dolgokat, összefüggéseket keresni és találni. Amikor valamint nem értek, akkor nem adom fel, elég makacs tudok lenni. Sopron és Lövő között 26 km a távolság, van napi minimum 50

percem a gondolkodásra. Emellett tudom mit szeretek és mit nem. Amit nem szeretek, de fontos, abba beleállok, egyszóval feszegetem a határokat.

- *Mi a kedvenc hobbid, időöltésed? Hogyan tudsz regenerálódni?*
- Az esti mozgás segít a napközben összegyűlt stresszt levezetni. Szeretek focizni, hetente 2-3 alkalommal eljárak a haverokkal. Emellett a biciklizést is kedvelem, Passauból Sopronba hazatekerni mindig maradandó élményt jelent.
- *Nagyon köszönöm, hogy válaszoltál kérdéseimre. Kívánok a további munkasikerek mellé kiváló erőt és egészséget!*